

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRICHSISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος, τῆς Τρίτης καὶ τοῦ Σαββάτου. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 24 δραχμ. κατ' ἔτος προληπτικῶς. — Ἡ τιμὴ τῶν καταγραφῶν σκευῶν εἶναι 30 λεπτά διὰ τὸν ἑκάστον ἡμέραν. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Παρυσίαν. Τοπογραφικῶν ἐντός δι τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτός δι τοὺς ἀγίους ἑλληνας. Προβίτου.

Le COURRIER GREC paraît le mardi et samedi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Dienstag und Samstag. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorauszahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 10 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonniert sich für Athen in der Staatsbuchdruckeri, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consula.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 Ὀκτωβρίου.

SAMEDI 21 Octobre.

SAMSTAG, 21 October.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 8 Ὀκτωβρίου

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 20 Octobre

INLAND.

den 20. October.

Ἡ Ἀθηναῖ ἀπεφάσισε τέλος εὐδικρινῶς, ὡς φαίνεται, νὰ καταβῆ εἰς τὸ στάδιον τῆς λογικῆς καὶ ἀκράχου συζήτησεως, καὶ ἐκφραζομένη εἰς τὸ φύλλον τῆς 6 Ὀκτωβρ. μετ' ἄριστον τὸν ὁποῖον ἐπρεπε νὰ παραλεχθῆ ὡς σύνθημα ὑφὸς τῆς, συμφωνεῖ κατὰ πολλὰ μετ' ἡμῶν, καὶ ἰδίως κατὰ τὰ γενικώτερα. Τοσοῦτον εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ λογικὸν εἶναι ἐν, καὶ ὅτι εἰς τὰς αὐτὰς ἀληθείας κατανοοῦν ὅσοι θαδίζουσιν ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὴν φωνήν του. Ἡ Ἀθηναῖ δεδαίως δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἠδίκησάμεν ποτὲ τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἄν καλῶς μᾶς ἐνόησε, ποσῶς δὲν τὰς ἀπεκηρύξαμεν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας τὰς ἐβιωρήσαμεν ὡς ἀνωμαλίας συνήθεις καὶ ἀναφαιρέτους ἀπὸ τὸ κοινωνικὸν σῶμα. Ἀλλ' οὐδὲ δυνάμεθα νὰ τὰς παραστήσωμεν καταλληλότερον ἀπ' ὅτι τὰς παριζῆ ἢ Ἀθηναῖ αὐτῆ, μετὰ τῆς ὁποίας συμφωνοῦμεν καὶ κατὰ τοῦτο. Αἱ ἐφημερίδες αὐταὶ εἶναι, τῶ ὄντι, ὡς οἱ στρατιωτικοὶ σκοποὶ, οἵτινες, ἐν τῶ μέσῳ τῆς νυκτός, ἐν τῶ μέσῳ ἄκρας καὶ γενικῆς ἡσυχίας, ἀφήνουν τρομακτικὰς κρυγὰς, τὴν λέξιν φωνάζοντες τοῦ συνθήματος. Αἱ κρυγαὶ αὐταὶ δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήττουν κινῆνα. Ὁ κίνδυνος εὐρίσκειται ἢ εἰς τὴν φαντασίαν μόνην τοῦ δειλοῦ στρατιώτου, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ σκότη δεικνύουσιν πανταχόθεν ἀνεγειρόμενα φαντάσματα καὶ ἐχθροὺς εἰς κάθε γαμύκλαδον, ἢ εἰς μόνην τὴν φωνήν του, ἥτις κατὰ συνήθειαν διακόπτει κακοτρόπως τὴν κοινὴν σιωπὴν μετ' ἡλίου δεδιδυγμένου.

La Minerve paraît enfin sincèrement décidée à entrer dans la voie de la discussion logique et mesurée que nous lui avons conseillée, témoin son premier article du 6 (18) octobre où elle tombe sur plus d'un point d'accord avec nous, et surtout sur les points de l'importance la plus générale; tant il est vrai que la raison est une, et que tous ont la faculté de l'atteindre, pourvu qu'on veuille bien se laisser guider par sa voix.

— Die Minerva hat, wie es scheint, endlich beschlossen, die Bahn logischer und gemässigter Diskussion zutreten, denn sie drückt sich in ihrer Nummer vom 6. October in einer Weise aus, von der wir wünschten, dass sie dieselbe für immer adoptire und zum Typus ihres Styles und ihrer Taktik wähle. Dann wird es nicht mehr schwer sein, uns mit der Minerva wenigstens über allgemeine Fragen zu verständigen. Die Minerva meint wohl nicht ernstlich, dass wir den Oppositionsjournalen Unrecht gethan haben. Wir haben niemals die Ansicht geäußert, dass dieselben nieder gehalten werden müssten, sondern haben sie im Gegentheile für eine gewöhnliche und von dem gesellschaftlichen Körper unzertrennliche Anomalie gehalten. Wir können übrigens deren Stellung nicht passender bezeichnen, als dies die Minerva selbst thut, mit der wir hierüber vollkommen einverstanden sind. Diese Journale sind in der That militärische Wachtposten, welche mitten in der Nacht, in Mitten tiefer und allgemeiner Ruhe plötzlich laut ausrufen u. die Parolle entgegen nehmen. Diese Rufe dürfen Niemanden erschrecken. Die Gefahr herrscht entweder nur in der Phantasie des furchtsamen Soldaten, der in der Finsterniss überall sich erhebende Gespenster sieht, und hinter jedem kleinen Verhake eine Anzahl Feinde wittert, oder sie liegt nur in seiner Stimme, welche durch die vorgeschriebenen Ausrufe misstönig die allgemeine Stille unterbricht.

Ἀλλὰ τοὺς ἀγίους αἱ κρυγαὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔχουν τόσην κἄν σημασίαν, ὅσην αἱ τοῦ νυκτερινοῦ φύλακος; διατὶ ὄλαι τῆς αἰ κρίσεις περιστρέφονται εἰς γενικότητα αἴτινες ὑπεκρύπτουσιν πᾶσαν συζήτησιν; Διατὶ ἢ ἀντιπολιτευσίς, ἂν ὑπάρχη, καὶ ἂν ἔχη ἰδέαν τινὰ τὴν ὁποίαν ἐκφράζει, δὲν ἀναπτύσσει αὐτὴν καθαρῶς καὶ διακεκριμένως; Διὰ τὴν, ἀντὶ νὰ ἐξηγήσῃ τὰς δυσχερεσεῖς τῆς διὰ ν' ἀποκριθῶμεν, ἢ διὰ νὰ μακρυνθῶσιν ἐὰν ἦναι εὐλογοί, εὐχαριστῆται μετ' ἡμῶν εἰς τὰς ὁποίας οἱ λόγοι πνίγονται; Ποία εἶναι ἡ ἔσπερος αὐτῆ, ἢ στερεότυπος αὐτῆ ἐκ συνθήκης λέξις, προσδιορισμένη εἰς τὸ νὰ πληρῆ πάντοτε τὸ κεχρῆστος τοῦ ῥυθμοῦ τῶν φιλιππικῶν τῶν ἐφημερίδων;

L'idée de la Minerve ne peut être de nous taxer d'injustice envers les journaux de l'opposition. Nous n'avons jamais dit qu'ils fussent à supprimer, et ne les avons considérés que comme des anomalies ordinaires et inséparables du corps social. D'ailleurs nous ne pouvons les mieux désigner que la Minerve ne le fait elle-même. Ils sont en effet comme les sentinelles qui, au milieu de la nuit, font entendre leur cri de convention qu'on prendrait pour des cris d'alarme tandis que tout repose dans le calme le plus profond et que personne ne s'en effraie: le danger n'est que dans l'imagination du soldat timide qui voit surgir des escadrons dans chaque arbrisseau des champs, ou bien il n'est que dans sa voix qui, par routine, laisse à d'intervalles égaux entendre la musique discordante de ses accents obligés.

Aber haben auch wirklich die Declamationen der Opposition so viel Bedeutung, als die Rufe des nächtlichen Postens? Warum besteht die ganze Kraft ihrer Argumente in Gemeinplätzen, welche jede Diskussion, jede Verständigung unmöglich machen? Warum vermeidet es die Opposition, wenn wirklich eine solche existirt, und wenn sie eine bestimmte Idee repräsentirt, diese deutlich und bestimmt zu entwickeln? Warum spricht sie den Gegenstand ihrer Unzufriedenheit nicht aus, damit wir antworten, oder derselbe, wenn er gegründet ist, entfernt werde, und begnügt sich dafür mit einem Schwall von Worten, die keine Argumente begründen? Was ist diese Xenokratie, dieser stereotypo Ausdruck, bestimmt, die vacua rythmi der Philippica dieser Journale auszufüllen? Xenokratie nennt man eine Administration, deren Ministerium dem grössten Theile nach aus Eingebornen besteht, deren acht griechische Gesinnungen selbst die strengste Opposition nicht in Abrede stellen kann, — eine Administration, welche von einem Staatsrathe umgeben ist, der die ersten Notabilitäten des Landes in sich fasst, — eine Administration, deren Dienststellen von der ersten bis zur letzten fast ohne Ausnahme durch Griechen besetzt sind! Die Opposition, die freilich nur in den Spalten einiger Journale zu finden ist, schafft sich Phantome, um ihre Kampflust daran zu üben.

Ξενοκρατικὴν ἀποκαλοῦν τὴν κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον, κατὰ τὸ μέγιστον μέρος του, σύγκεται ἀπὸ ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους οὐδ' ἡ ἀσθητικὴ ἀντιπολιτευσίς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ τὸν ἑλληνισμὸν, κυβέρνησιν περιστοιχουμένην ἀπὸ συμβούλιον περιλαμβάνον ὄλους τοὺς δι' ἐξόχων ἐκδουλεύσεων διακριθέντας ἐντοπίους, κυβέρνησιν τῆς ὁποίας ὄλαι, ἀπὸ τῶν πρώτων, μέχρι τῶν ἐσχάτων θέσεων, ὄλαι σχεδὸν κατέχονται ἀπὸ Ἑλλήνων; Ἡ ἀντιπολιτευσίς, ἥτις ὅμως εἰς μόναν τινὴν ἐφημερίδων τὰς στήλας εὐρίσκειται, πλάττει φαντάσματα διὰ ν' ἀσκή τὴν μαχημότητά της.

Mais ce cri du poste nocturne a au moins un sens: quel est celui des longues dissertations au moyen des quelles l'opposition attaque le gouvernement? Pourquoi presque tous leurs arguments ne consistent ils qu'en des généralités qui échappent ordinairement à toute discussion; Pourquoi l'opposition, s'il y en a une, et s'il y a une idée qui l'inspire, ne la formule-t-elle nettement et clairement? que ne nous énumere-t-elle ses griefs pour que nous y répondions ou pour qu'on y fasse justice s'il y a lieu, au lieu de nous gratifier d'une profusion de mots dans les quels la pensée se noie.

Wenn die Journale, indifferent gegen die Bemühungen des Gouvernements, die Einnahmen des Landes zu vermehren, wie sie diesen in der That von Jahr zu Jahr vermehrt, u-

Ὅτι ἀδιαφοροῦσαι δι' ὅσους καταβάλλει ἡ διοίκησις κόπους ἐπὶ σκοπῶν νὰ ἐπαυξήσῃ τοῦ τόπου τὰ εἰσοδήματα, ὡς καὶ ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος τῶ ὄντι τὰ ἐπαυξάνει, λησμονοῦσαι ὅτι μετὰ πάντα τρόπον ἀγωνίζονται ν' ἀπλοικεύσῃ τὴν διοικητικὴν μηχανήν, διὰ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἐξόδα ὅσων ἐνδέχεται, διότι ἐπ' ἀπειρον δὲν εἶναι τούτο κατορθωτὸν, αἱ ἐφημερίδες οὐχ' ἦτον βοῶσαι ζητοῦν οἰκονομίαν, φειδῶ, χωρὶς κἄν νὰ μᾶς εἰποῦν πῶς τὴν στοχάζονται δυνατὴν καὶ ἀμεληθεῖσαν, ὅτι τέλος μᾶς κηρύττουν παραλυσίαν τῶν δημοσίων καὶ ἀπώλειαν, ἐλπόμεν εἰς τὰς συναδελφὰς μᾶς ἐκχειλιζόμενα μόνον πατριωτισμὸν, περιμένομεν ὅμως πρὶν ταῖς ἀπαντήσωμεν νὰ ἐφρασθῶσιν ὀριστικώτερον καὶ νὰ μᾶς εἰποῦν πράγματα.

Quelle est cette xénocratie, ce mot sacramentel ce mot stéréotypé destiné à remplir tous les v a c u a rythmi des tirades de ces journaux? On qualifie de Xénocratique une administration, confiée en sa plus grande partie à des grecs qui ne seraient désavoués, même par l'opposition la plus scrupuleuse, et entourée d'un conseil d'état qui réunit toutes les notabilités indigènes; une administration dont toutes les branches sont confiées à des grecs? L'opposition, qui d'ailleurs n'est que dans les colonnes de quelques journaux, peut à son gré se créer des phantomes pour les combattre.

Τὸ αὐτὸ ἀναγκάζομεθα νὰ εἰπώμεν καὶ ὡς πρὸς ἄλλην προσβολὴν τὴν ὁποίαν ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος νομίζει

Lorsque sans tenir aucun compte des efforts continuels du gouvernement pour augmenter les revenus de l'état, efforts qui ont en grande partie été couronnés de succès, que témoins des soins qu'il ne cesse de mettre à simplifier jusqu'à sa dernière expression la formule administrative afin de diminuer les dépenses, ce qui d'ailleurs, ne peut être poussé au delà du possible, les journaux ne cessent cependant pas de demander à hauts cris l'économie, sans se donner la peine de nous dire quant et comment on l'a négligée; lors enfin qu'en de mots vagues ils nous parlent

ἀκαταμάχητον. Αὕτη εἶναι ἡ τοσαύτη ἐπαναλαμβανομένη εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ εἰς τὸ ἔσχατον ἄρθρον τῆς Ἀθηναίας περιεχομένη ἐρώτησις: τί πράττει ἡ Κυβέρνησις; Ἄς ἐρωτήσωμεν ἡμεῖς μᾶλλον: τί θέλουσιν ἡ πράξις; συντηρεῖ, διευθύνει. Ἡ φρονῶν ἴσως ὅτι δὲν κινεῖται ἡ ἀμαξία ἥτις μᾶς φέρει, διότι ἡ κίνησις τῆς δὲν εἶναι ἐπαισθητὴ εἰς πάντας; Εὐτυχῆς ὁ τόπος τοῦ ὁποῖου ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀνάγκη πρᾶξιν πολυκρότων, Εὐτυχεῖς καὶ ἡμεῖς ἀνδράμεθα ἐπὶ πολὺ ν' ἀπολαμβάνωμεν τὴν φιλοπρόοδον ταύτην ἡρεμίαν, καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις ἔχει μόνον καθήκον νὰ συνέρῃ καὶ νὰ στερεώσῃ, καθ' ἣν ἡ κίνησις τῆς διοικητικῆς μηχανῆς γίνεται ἀνεπαίσθητος, καὶ δύναται νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς τῆς τριβῆς τοὺς νόμους.

Ἀλλὰ, θέλουσιν εἰπεῖν, δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν δὲν μένει πλέον οὐδὲν νὰ πραχθῆ, καθ' ἣν διὰ νὰ στερεώσωμεν τὸ πολιτικὸν σῶμα μας, πρέπει νὰ ζητῶμεν τὴν ἀπολίθωσίν του. Τὸ ἠξιοῦμεν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἐρωτῶμεν ἡμεῖς: « ἡ κυβέρνησις τί δὲν πράττει; » Τὰ σπουδαιότερα ζητήματα δὲν συζητοῦνται σήμερον; Ἐξαιρέτως λόγου σχέδια διαταγμάτων δὲν ἐνασχολοῦν τώρα καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ τὸ τῆς ἐπικρατείας; δὲν ἀναθεωρεῖται ὁ νόμος τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ὁ τῆς προικοδοτικῆς, πηγῆς ἢ ὑλικῆς εὐμερείας τοῦ ἔθνους καὶ πλοῦτος τοῦ κράτους; δὲν γίνονται σκέψεις περὶ νόμου στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς, ἄνευ τοῦ ὁποῖου ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἐντελῆ χρῆσιν ὅλων τῶν ἐσωτερικῶν δυνάμεων; δὲν ἐρευνῶνται τὰ μέσα πρὸς σύστασιν τραπέζης, ἥτις νὰ μὴν ἀφανίσῃ τὸν τόπον φαινόμενη ἐπιγυεῖ ὀλιθιότητα ἐπ' αὐτοῦ; Καὶ μᾶς λέγουσιν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν πράττει τίποτε, ἀλλὰ δὲν λέγουσιν τί ἐχρεώσεται νὰ πράξῃ. Ὅχι! εἶναι βέβαιον ὅτι εἴμεθα συμφωνότεροι μὲ τὴν ὑποτιθεμένη ἀντιπολιτευσὶν ἀφ' ἧς αὕτη τὸ φαντάζεται. Ἀναγκάζεται νὰ ἐπικρίνῃ, διότι αὕτη εἶναι ἡ τέχνη τῆς, καὶ τοῦτο μᾶς φαίνεται φυσικώτατον. Ἀλλ' αἱ ἐπικρίσεις τῆς δὲν εὐρίσκουν λαθῆν, τοῦτο φρονοῦμεν, καὶ τοῦτο ὁμολογεῖ καὶ αὕτη διὰ τῶν ἄρθρων τῆς.

Τὴν κυριακὴν, 3 Ὀκτωβρίου, ἐγένετο γενικὴ συνεδρίασις τῆς φιλελευθέρου ἐταιρείας εἰς τὴν ὁποίαν πάμπολλα μέλη παρευρέθησαν. Σκοπὸς αὐτῆς ἦτον νὰ δοθῆ λόγος ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, λήξαν ἤδη πρὸ ἐνός μηνός, πεπραγμένων, καὶ νὰ γίνῃ κατὰ τὸν διοργανισμὸν ἐκλογῆ νέου συμβουλίου.

Κατὰ τοῦ γραμματέως τῆς ἐταιρείας τὴν ἐκθεσιν, αἱ πράξεις τοῦ συμβουλίου, καθ' ὅσον τὸ ἔτος, ἦσαν αἱ ἀκόλουθοι: Ἀφού τινὰς μῆνας ἐδαπάνησεν εἰς προπαρασκευὰς καὶ τὴν σύναξιν πύρων, ἐσκέφθη ὅτι πρωτίστως βουλευτικῆς εἶχεν ἀνάγκη ἡ γυναικεία ἐκπαίδευσις, οὕσα ὀλιγώτερον ἢ τὴν τῶν ἀρρένων ἀνεπτυγμένη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διὰ τοῦτο ἀπεράσισε νὰ παραδεχθῆ ἰδίους ἐξόδους δέκα ὑπότροφα κοράσια ἀπὸ διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη, τὰ ὁποῖα ἐκπαιδευθέντα, νὰ χρησιμεύσουν ὡς διδάσκαλοι μετὰ ταῦτα. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὴν δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν, διὰ νὰ σπουδάσουν ἐν αὐτῇ τὰ κοράσια ταῦτα, διὰ τοῦτο ἡ ἐταιρεία ἐνοίκιασε τὸ κατάλληλον οἶκον καὶ ἐσύστησε, πληρωνούσης τῆς κυβερνήσεως τὰς διδασκαλίους, σχολεῖν εἰς δ' ἐκτὸς τῶν δέκα ὑποτρόφων διδάσκονται καὶ ὑπὲρ τὰ 200 κοράσια τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. Εἰς τούτου τὴν ἀνωτέραν τάξιν περαθίζονται καὶ μαθήματα ἀνώτερα, καὶ ἡ Γαλλικὴ. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἐταιρεία ἐχρηρήσεν εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ἀνατακτικῆς εἰς διδασκαλίας τινὰς ἐκδύνας ὠφέλιμα διὰ τὴν δημοδιδασκαλίαν ἐγχειρίδια. Τέλος τέσσαρα τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἀνέλαβαν τὴν ἐκ ξένων γλωσσῶν μετάφρασιν διαφόρων βιβλιαρίων, ἐξ ὧν δύο καὶ ἐξεδόθησαν ἤδη καὶ διανεμονται ἢ δωρεὰν ἢ εἰς μικροτάτην τιμῆν.

Τὸ συμβούλιον δοῦν λόγον τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῶν κεφαλαίων τῆς ἐταιρείας, καὶ καταθέσκει τὴν διεθυσιν τῶν ὑποθέσεων τῆς, ἐπεκυρώθη παμψηφί καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην ὁ Κ. Α. Κορομηλῆς ἐπρόσφερε νὰ τυπώσῃ ἰδίους ἐξόδους 15 κόλλας τυπογραφικὰς κατ' ἔτος διὰ τὴν ἐταιρείαν ἥτις θέλει προμηθεύει μόνον τὸ χαρτίον. 10 κόλλας ὑπεσχέθη νὰ τυπώσῃ ὁμοίως ὁ Κ. Ι. Φιλίμων. Ὁ ἰατρός Κ. Ἡπίτης ἐπρόσφερε νὰ ἐπισκεπτεται ἀμισθὶ τοῦ σχολείου τὰς διδασκαλίσσας καὶ τὰς ὑποτρόφους. Ὁ ἱερεὺς Κ. Ἡλίας, Γεράσιμος Λίτζκας, ἐπρόσφερον εἰς τὴν ἐταιρείαν τὸν μισθὸν τὸν ὁποῖον λαμβάνει ὡς ἐφημέριος τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου. Ὁ καθηγητὴς τοῦ γυμνασίου Κ. Βάφας ἐπρόσφερε νὰ διδάσκῃ ἀμισθὶ τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὸ σχολεῖον τῶν κορασίων, ὁ δὲ ἀνεψιὸς τοῦ ἀρχιτέκτονος Κ. Κλεάνθους, Κ. Κλεάνθης ὑπεσχέθη ὁμοίως νὰ διδάσκῃ τὴν ἰσχυρογραφίαν. Τῶν κυρίων τούτων τὴν φιλογένοιαν δὲν δυνάμεθα ἰκανῶς νὰ ἐπαινήσωμεν. Ποτὲ τὰ γενναῖα παραδείγματα δὲν μένουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα χωρὶς μιμητάς.

de paralysie des affaires, de démoralisation, nous voulons bien voir dans ces declamations leur zèle patriotique qui déborde, et nous attendons pour leur répondre qu'ils précisent leurs attaques, et qu'ils nous disent des faits.

Nous sommes obligés d'en dire autant quant à un autre argument que la presse opposante croit dans ses mains une arme invincible. C'est cette question oiseuse si souvent reproduite dans ses colonnes, et que nous trouvons encore dans l'article de la Minerve; que fait le gouvernement? Nous demandons plutôt nous, que veut-on qu'il fasse? il maintient, il dirige: Pense-t-on que le char qui nous entraîne, ne roule point, parce que son mouvement n'est pas perceptible à tout le monde? Heureux le pays dont les actes du gouvernement n'ont pas besoin d'être des actes d'éclat; Heureux nous-mêmes si nous pouvons long temps jouir de ce calme amis des progrès où le gouvernement n'a d'autre rôle à remplir que celui de consolider et de conserver où le mouvement de la machine politique peut n'être qu'insensible, et échapper aux lois de la friction.

Mais nous dirait-on, nous n'en sommes pas encore où rien ne serait plus à faire à cette époque, où pour affermir nos institutions nous devons souhaiter la pétrification de leurs formes. Nous le savons, et aussi à notre tour nous devons dire que ne fait-il pas le gouvernement? Les questions les plus vitales ne s'agitent-elles pas dans ce moment même? Des projets de lois les plus importants n'occupent-ils pas journellement le conseil des ministres et celui de l'état? Ne travaille-t-on pas à reviser la loi des patentes, et celle de la dotation dont dépend à un si haut point le bonheur matériel de la nation et la richesse du pays? ne discute-t-on pas une loi sur la conscription, sans la quelle la Grèce ne peut faire un emploi complet de ses propres forces? Ne songe-t-on pas aux moyens d'établir une banque qui tout en paraissant repandre l'opulence dans le pays ne finisse pas par le ruiner? Et on nous dit que le gouvernement ne fait rien sans même pouvoir nous expliquer ce qu'il aurait dû faire. Nous avons beau nous en défendre, Nous sommes plus d'accord avec la soi-disante opposition qu'elle ne le pense peut-être. Elle doit critiquer par métier, et nous le trouvons fort naturel. Mais ses critiques ne trouvent pas de prise, c'est ce que nous pensons, et c'est ce qu'elle fait clairement voir par ses articles.

— Le Dimanche 15. octobre, la Société pour la propagation de l'Instruction a tenu une séance dans la quelle le Conseil administratif a rendu compte de sa gestion pendant l'année qui vient de s'écouler depuis sa fondation.

D'après l'exposé du secrétaire de la société, le Conseil administratif après s'être occupé pendant quelques mois de préparatifs de l'installation et de la rentrée de fonds, a principalement tourné son attention sur l'éducation des jeunes filles dont le besoin se fait sentir d'avantage en Grèce. Le Conseil a donc arrêté de se charger de l'éducation, aux frais de la société, de dix jeunes filles de différentes parties de la Grèce, qui serviront ensuite en qualité de Maitresses. Mais comme il n'y avait pas encore d'établissement convenable à Athènes où ces jeunes filles pussent être placées, le Conseil loua un local où une Maitresse payée par le Gouvernement veille à l'éducation de ces 10 jeunes filles de plus et de 200 autres filles Atheniennes. On y donne aussi des leçons d'un ordre supérieur et de langue française.

Le conseil a en outre accordé des récompenses à quelques professeurs qui ont écrit des manuels utiles à l'Instruction publique; et enfin quatre de ses membres se sont chargés de la traduction d'ouvrages nécessaires à l'éducation, dont deux ont été déjà publiés et distribués gratis ou vendus à de très bas prix.

Le Conseil après avoir rendu compte de sa gestion financière, a résigné ses fonctions, mais il a été confirmé à l'unanimité également pour l'année prochaine.

Pendant cette séance Mr. A. Coromila a offert d'imprimer à ses frais 15 feuilles d'impression par année, moyennant que la société lui en fournisse le papier, et Mr. J. Philimon a fait une semblable offre pour 10 feuilles d'impression.

Mr. le docteur Hépités s'est offert de visiter

nicht berücksichtigend das Bestreben der Regierung die Verwaltungsmaschine zu vereinfachen, um die Ausgaben möglichst zu vermindern, — welche Verminderung freilich nicht bis ins Unendliche fortgesetzt werden kann — wenn, sagen wir, die Journale nichts destoweniger mit grossem Eclat Oekonomie und Sparsamkeit predigen, ohne uns zu sagen, wo sie dieselbe noch möglich oder vernachlässigt finden; wenn endlich diese Journale eine totale Auflösung und Demoralisation verkünden, so wollen wir an unsern Collegen den übersprudelnden Patriotismus nicht verkennen, müssen aber unsere Entgegnungen versparen, bis sie sich bestimmter ausdrücken und ihre Declamationen mit Thatsachen unterstützen.

Die nemliche Bemerkung müssen wir bezüglich eines andern Angriffes machen, den die Oppositionspresse für unwiderleglich hält. Es ist dies die hundertfach in den Journalen gestellte und auch in der letzten Nummer der Minerva wiederholte Frage: «Was thut die Regierung?» Wir fragen dagegen: «Was wollen sie, dass sie thue?» Ihre Thätigkeit ist eine ordnende und erhaltende; oder glaubt man etwa, dass der Wagen nicht geht, weil man seine Bewegung nicht empfindet? Glücklicherweise das Land, dessen Regierung geräuschvoller Massregeln nicht bedarf, und nicht ganz mit Unrecht sagt man, dass jenes Volk das glücklichste ist, das keine Geschichte hat. Glücklicherweise auch wir, wenn wir noch lange diesen Zustand der Ruhe, diese erste Bedingung des nationalen Fortschrittes, geniessen können, wo die einzige Aufgabe der Regierung in der Consolidirung und Befestigung der vorhandenen socialen Elemente besteht; wo die Bewegung der Verwaltungsmaschine nicht empfunden wird, und nicht den Gesetzen der Reibung anheimfällt. Aber, wird man uns sagen, wir sind noch nicht zu dem Ziele gelangt, wo für die Regierung nichts mehr zu thun bleibt, und wo wir, um unsere politischen Institutionen zu befestigen, ihre Formen zu petrifiziren suchen müssen. Auch hiemit sind wir einverstanden, und darum fragen wir sie: «Was ist es denn, das das Gouvernement nicht thut?» Werden nicht dormalen wahre Lebensfragen unsers gesellschaftlichen Zustandes verhandelt? Beschäftigen nicht die wichtigsten Gesezentwürfe den Minister- und Staatsrath? Das Patentsteuer- und Dotationsgesetz, diese Quelle der materiellen Wohlfahrt der Nation und des Reichthums des Landes, unterliegt einer Revisioa; es wird das Gesetz über die Militer-Conscription erörtert, ohne das Griechenland seine innern Kräfte nicht vollständig benützen kann; täglich werden die Mittel zur Errichtung einer Nationalbank berathen, welche dem Volke nicht unter dem äussern Scheine der Hilfeleistung einen unvermeidlichen Ruin bereiten soll. Und doch sagt man, dass die Regierung nichts thut, ohne zu sagen, was sie thun sollte. Nein! wir sind mit der vermeintlichen Opposition in näherem Einverständnisse, als sie selbst glaubt. Sie ist genöthigt zu tadeln, weil dies ihr Geschäft ist, und es erscheint uns darum ihre Opposition ganz natürlich. Aber ihre Angriffe finden keine verwundbare Stelle; das ist es, was wir behaupten, und was die Opposition selbst durch ihre Artikel eingesteht.

AUSLAND.

Privatkorrespondenz.

— Constantinopel, 12. September.

Pertef Pascha, welcher seit 1827 nach und nach zu der höchsten Stufe der Macht und des politischen Einflusses gelangt ist, wurde unerwarteter Weise seiner Stelle entsetzt, und nach Adrianopel ins Exil geschickt.

Der Bruder desselben, Emin Bey, welcher Harbigé Naziri (obgleich dasselbe, was Kriegsminister) war, ist gleichfalls seiner Stelle entsetzt. Bevor man ihn jedoch ins Exil sendet, ist er einstweilen mit Arrest belegt, weil er Rechenschaft von seinem Amte abzulegen hat. Er ist durch einen ehemaligen Destendar ersetzt.

Der Nachfolger des Pertef Pascha ist der ehemalige Minister der auswärtigen Angelegenheiten der Pforte Akif Effendi.

Der österreichische Internuncius, sein erster Uragoman, so wie sein erster Secreter haben vor acht Tagen die Decorationen der Brillanten von demselben Werth und demselben Grad erhalten, wie die, welche vor einiger Zeit den Chefs und den andern resp. Beamten der Legationen von Russland, Frankreich, England und Preussen verliehen wurden.

Man sagt, Kapudân Pascha habe eine Zusammenkunft mit Mehmed Ali gehabt. Die besser Unterrichteten schenken jedoch dieser Nachricht keinen Glauben.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ιδιαιτέρα ἀλληλογραφία.

— Κωνσταντινούπολις, 30 Αυγούστου.

Ὁ ἀπὸ τὸ 1827 ἀλλολεοδιόχως ὑφ' ὀνόματι εἰς τὸν ὑπέρτατον βασιλὸν τῆς δυναστείας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπουργοῦ, ὁ Περτέβ πασᾶς ἐγένετο ἀίρων ἐκπτώσεως καὶ ὑπερῶρις εἰς Ἀδριανούπολιν.

Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἐμὴν μπέης καλούμενος, ὅστις ἦεν Ἀρπιγιτὴ καζιρῆς (σχεδὸν ὑπουργὸς τοῦ πελάγους) ἐγένετο ἐπίσης ἐκπτώσεως, πρὶν δὲ ἐξορισθῆναι καὶ αὐτὸς ἐπειδὴ ὤρετο νὰ παραδώσῃ λογαριασμοὺς ἐμνεῖς προσωρινῶς ὑπὸ κράτησιν τὸν διεδέχθη δὲ εἰς πρῶτον δευτεροβάθρου.

Τὸν Περτέβ πασᾶ διεδέχθη ὁ πρῶτον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν τῆς πόρτας Ἀκίφ ἐφέντης.

Ὁ πρῶτος τῆς Ἀυστρίας, ὁ πρῶτος αὐτοῦ διερχομῆς καὶ ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ ἐλαβὸν ἐσχάτως παράσημα κεκοσμημένα με ἀλάμαντας τῆς αὐτῆς ἀξίας καὶ ταξείως ὡς καὶ τὰ πρότερον καὶ ἀνεμεμῆντα παρὰ τῆς Πόρτας εἰς τοὺς ἀρχηγούς καὶ λοιποὺς ἐμνεμῶν ὑπαλλήλους τῶν πρεσβειῶν τῆς Ρωσίας, Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Πρωσίας.

Λέγεται δὲ ὁ Καπετᾶν Πασᾶς ἐλάθε συνέντευξιν μετὰ τοῦ Μεγάλου Ἀλή ἀλλ' εἰ καλῶς πληροφορημένοι ἡ δὲν δίδουσι πίστιν εἰς τὴν φήμην ταύτην ἢ θεωροῦσι τὸ πρῶτον αὐτὸ καὶ ἑαυτὸ ὡς ἀσήμενον.

Ἡ πανώλης ἐλαβὸν ἐπιστάθην ὑφ' ὀνόματι πρῶτον ἡδὴ ἡμερῶν.

— 7 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ χθὲς κοινολογεῖται ὁ θάνατος τοῦ Περτέβ πασᾶ· ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς φαίνεται εἶναι ὅτι ἠσθιένως μόνον ἐκ τοῦ ταξιδίου τὸ ὅποιον ἐξίππεος ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐξορισθῆναι εἰς Κιουτάγιαν. Λέγεται δὲ τὸ ἀπὸ πλοῦν ἡ Νάνα τὴν, τὸ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἀναχωρήσαν διὰ τὴν Τραπεζοῦντα, φέρει διαταγὰς κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ὁ γαμβρὸς τοῦ Περτέβ πασᾶ Βεσῆφ ἐφέντης θέλει μεταφερθῆναι εἰς Βάρναν.

Ὁ γηραιὸς Νεσερὺ πασᾶς δὲν ἐλάβεν ἀκόμη ἄμεσον καὶ ἐπίσημον μέρους εἰς τὰς ὑποθέσεις. Ἡ βραδύτης αὐτῆ ἐξηγεῖται ἐκ τῆς φήμης ἧτις διατρέχει ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος δὲν ἀπεράσισεν ἀκόμη ἀνὰ πρόσην νὰ τὴν ἐνομάσῃ Μέγαν Βεζήρην ἢ ἀνὰ δὲν ἤθελεν εἶσθαι καταλληλότερον νὰ παύσῃ ὅπως δίδουσι καὶ τὴν ὄψιν αὐτῆν τοῦ Μεγάλου Βεζιράτου τοσαῦτον ἀσήμενον γενομένην σήμερον, καὶ νὰ διορίσῃ τὸ εἰρημικὸν σημαντικὸν ὑποκαίμενον Δεβλέτ - Ναζιρ ἢ νὰ ἀναθέσῃ αὐτῶ συγγενῶς καὶ τὴν πρεσβειῶν τοῦ συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν.

— Ὀδησός, 24 Αυγούστου.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ἐφθασεν ὑγιέστατος τὴν 18 τριήμερον 2 Π. Μ. εἰς Βουνησένωκον κατὰ τὴν 11 ὥραν ἡ Α. Μ. ἐπεβάρωσεν ὅλον τὸ ἱπποτικὸν καὶ πυροβολικὸν τοῦ συγκαίμενον ἀπὸ 350 ἑλκ. καὶ 128 κανόνια, καθὼς καὶ τοὺς διαβητικὸς στρατιωτικὸς συναθροισθέντας εἰς Βουνησένωκον. Τὰ στρατεύματα ἦσαν φαλαγγιδῶν παρατεταγμένα πυκνῶς καὶ ἑλκ. εἰς πέντε γραμμὰς, καὶ κατεῖχον εἰς τὴν μετὰ τῆς Βουνησένωκας καὶ τοῦ χωρίου Καντακουζεύκα διάστημα ἐξ βερσινῶν.

Ἡ Α. Μ. διέτρεψε πρῶτον μετὰ ἑπὶ εὐραδῶ ὅλον τὸ μέτρον τῆς γραμμῆς ἐν μέσῳ πολυαριθμῶν ζιτωκραυγῶν. Ὅλοι αἱ σημαῖαι συνήλθον ἐπομένως ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος εἰς τὸ κέντρον τῆς πρώτης γραμμῆς καὶ ἐφάλην διέδοξα. Μετὰ ταῦτα αἱ φαλαγγες ἠλλάξαν μέτρον καὶ τὰ στρατεύματα ἐβάδισαν ἔμπροσθεν τοῦ αυτοκράτορος κατὰ μίτρας εἰς διάστημα μίαις ἑλκ., κατὰ πρῶτον μὲν ἐπιτραχάδην ἐπομένως δὲ καλπαζόντα καὶ τελευταίον μετὰ πυκνὰς φάλαγγας.

Ἡ Α. Μ. εἰρέσα τὰ στρατεύματα εἰς καλλίστην κατάστασιν εὐρησθήσθαι νὰ ἐκφράσῃ διὰ τοῦτο τὴν πλήρη εὐχαριστήσιν τοῦ.

Ὁ αυτοκράτωρ περιμένεται εἰς τὴν πλινθίαν τὴν 17 Σεπτεμβρ. μετ' ὅλης τῆς ὑψηλῆς εὐκοινοῦσας τοῦ καὶ ἐκλάμπρου συνοδείας· θέλει δὲ ἀναχωρήσῃ μετὰ σύνταξιν διαμονῆν διὰ τὴν Κριμαίαν.

— Βουκουρέστιον, 8 Σεπτεμβρίου.

Ἔως σήμερον δὲν ἐλήφθη, ὡς λέγεται, καμμία ἀπάντησις ἀπὸ τὴν αυτοκρατορικῆν κυβέρνησιν τῆς Ρωσίας περὶ τῶν γενομένων ἐσχάτως συζητήσεων τῆς γεν. συνελεύσεως διὰ τὴν ἐπιβάρωσιν τοῦ ὀργανικοῦ κανονισμοῦ.

Ὁ Κ. Βαρῶνος· Ρούμκων θέλει ἀναχωρήσῃ ἐντὸς ὀλίγου διὰ Κωνσταντινούπολιν. Νεώτερον ἐκ Περτρούπολεως ἐπιστάται ἀναρχελλοῦν ὡς θετικῶν τὸν διερισμὸν τοῦ διπλωμάτου τούτου ἐντὸς ὀλίγου ὡς ἐκτ. ἀπεσταλλόμενου καὶ πληρεξουσ. ὑπουργ. παρὰ τῆ Ὀθωμαν. Πόρτας καὶ τοῦ Κ. Βουθενιῆ εἰς ἀνωτέρων θέσιν.

Οἱ ἀκολουθοῦντες μίτρας τοῦδε καλοὶ καιροὶ διεσκέδασαν ὅλας τὰς ἀνησυχίας καὶ τοὺς φόβους τοῦ ὀποιου συνέλαβον ἐνταῦθα διὰ τὰ προϊόντα τῆς ἡγεμονίας.

Ἡ πανώλης ἐξακολουθεῖ νὰ μαστίζῃ τὴν Τουρκίαν κατὰ τὴν ὄχθον τοῦ Δουναβίου καὶ ἐξαίρετως εἰς Νικόπολιν, Ρουσσόκιν καὶ τινὰς ἄλλας πόλεις ἀνεσφάνη δὲ καὶ εἰς Σιλιστρίαν.

Ἡ ἡγεμονία, χάρις εἰς τὰς δραστηρὰς προφυλάξεις λιφθίσεως παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, κατ' ἐπιτυχίαν δὲν προσεβλήθη ἐκ τῆς ἀσθενείας καὶ τὸ γεννηθὲν συμβῆναι εἰς τὸ λοιμοκαθαριστικὸν τοῦ Γαλατῶν δὲν ἔδωκε χώρον εἰς συνέπειας.

— Λιθὸν 23 Αὐγ.

Ἡ χολέρα ἐξακολουθεῖ νὰ λυπῇ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης καθεκαστὴν δὲ 6-10 κρουσμάτων. Ἀπὸ τὰς 22 Ἰουλ. μέχρι σήμερον ἐπαριθμηθῆσαν 70 ἐκ τῶν ὁποίων 40 ἀπέθανον, 20 ἰατροῦθησαν καὶ 10 εἶναι ὑπὸ ἐπίσκεψιν. Ἐλπίζομεν δὲ ἡ ἀσθένεια αὕτη θέλει σταματήσει εὖς αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν.

Ἡ πόλις τῆς Γενεύης ἐξακολουθεῖ ὡσπύτως νὰ μαστίζεταί κατὰ τὴν 15 καὶ 16 τριήμερον εἰς ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν ἀνεῖθαι εὖς τοῦ 60, πλεονάζουσα ἐπομένως εὖς τοῦ 20.

Εἰς Ῥώμην, κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, 150 ἐκτυπήθησαν ἐξ ὧν πλέον τῶν ἡμῶν ἀπέθανον.

Εἰς Λύδαν ἐτίθη ὑγειονομικὴ γραμμὴ διὰ τὴν Τσοσκάναν καὶ τίποτε δὲν εἶναι πλέον δεκτὸν εἰς αὐτὸ τὸ δουκάτον πρὶν ἢ ὑποβληθῆναι εἰς ἐκκάθαρσιν τὸ ἐπίλοιπον τῆς Τσοσκάνας χάρις ἐντελεστάτην ὑγειαν.

— 2 Σεπτεμβρ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθημερινῶν κτυπημάτων τῆς χολέρας εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἐφθασεν εὖς 30, ἀλλ' ἡ πρωτεύουσα καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις τοῦ μεγάλου δουκάτου εἶναι ἐλευθεραὶ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτῆν.

Ἡ σάτυρος γίνεται καὶ εἰς τὸ δουκάτον τῆς Λούκας τὸ ὅποιον πρῶτον,

gratis les maitresses de l'école et les pensionnaires. Le révérend Jérôme Litzicas, à fait don à la Société de la solde qu'il reçoit comme aumonier de l'hospital de la commune.

Mr. Baphas professeur au gymnase, a offert d'enseigner gratis le grec littéral a l'école des jeunes filles, et Mr. Cléanthes a promis de même d'enseigner le dessin.

Nous nous faisons un plaisir de mentionner la noble conduite de ces Messieurs, de tels exemples ne restent pas en Grèce sans imitateurs.

EXTÉRIEUR.

Correspondance Particulière.

Constantinople, 12 Septembre.

Pertew Pacha le Ministre qui depuis 1827 s'était successivement élevé au plus haut degré de pouvoir et d'influence politique vient d'être à l'improviste destitué et envoyé en exil à Andrinople.

Le frère de Pertew, nommé Emiu Bey, qui était Harbiyé Naziri (à peu près Ministre de la guerre) vient d'être en même tems destitué. Avant d'être envoyé en exil, comme il a des comptes à rendre on le tient provisoirement aux arrêts; il est remplacé par un ancien Defterdar. Le successeur de Pertew Pacha est le ci-devant Ministre des Relations extérieures de la Porte Achif Effendi.

L'internonce d'Autriche son premier Drogman ainsi que son premier secretaire ont reçu, il y a une semaine, des décorations en brillans de la même valeur et de même grade que celles qui avaient été conférées. il y a déjà quelque tems, aux chefs et aux autres employés correspondans des Légations de Russie, de France, d'Angleterre et de Prusse.

On dit que le Capitan Pacha a eu une entrevue avec Mehemed Aly. Mais mie lesux informésne croient pas à cette nouvelle ou du moins ils la regardent comme très peu importante.

La peste depuis une quinzaine de jours paraît être sensiblement moins forte et moins étendue.

Depuis hier on répète la mort de Pertew Pacha. Les mieux informés veulent qu'il soit tombé simplement malade par la fatigue de son voyage à cheval. Son frère vient d'être exilé à Kiutaya. On dit que le bateau à vapeur le Levant parti il y a quatre jours pour Trébizonde est porteur des ordres en vertu des quels le beau fils de Pertew, Vessaf Effendi, serait transféré à Varna.

Le vieux Hostew Pacha n'a pas encore pris une part immédiate et officielle dans les affaires. On explique ce retard par la supposition que S. H. n'a pas encore résolu la question s'il conviendra de le nommer grand Visir ou bien s'il vaudra mieux supprimer complètement la charge du Grand Visiriat si peu signifiante aujourd'hui et nommer ce personnage Devlet Naziri en lui confiant la Présidence du Conseil des Ministres.

— Bucharest, 8 septembre.

Jusqu'à ce jour on ne connaît aucune réponse du gouvernement Impérial de Russie relativement aux derniers débats de l'assemblée générale sur la révision du règlement organique. Mr. le Baron de Ruckmann va partir dans peu de jours pour se rendre à Constantinople. De nouvelles lettres de St. Petersbourg donnent comme positif que ce diplomate sera nommé bientôt envoyé extraordinaire et Ministre Plenipotentiaire près la Porte ottomane, Mr. de Boutenieff étant appelé à de plus hautes fonctions. Les beaux tems qui ont continué à régner jusqu'à présent ont dissipé toutes les inquiétudes et les craintes qu'on avait conçues pour la récolte de la Principauté qui est satisfaisante sous tous les rapports.

La peste continue à sévir en Turquie sur la rive droite du Danube et notamment dans les villes d'Isakliha, Toulitha, Matchin, Babadagh, Siatoh, Neopolis et Routschouk elle s'est même manifestée à Silistrie. La principauté grace aux précautions énergiques prises par le gouvernement local, a le bonheur d'être exempte du mal contagieux et l'accident survenu dans le lazaret de Galatz n'a eu aucune suite.

— Nous nous proposons de continuer dans un de nos plus prochains numéros le résumé que nous donnons périodiquement des évènements les plus remarquables des affaires d'Espagne, et nous nous bornons quant à présent à donner ici la liste exacte des personnes formant le nouveau cabinet qui a dernièrement succédé au Ministère Calatrava.

Par decret du 19 août S. M. la Reine Régente a nommé Ministre des Relations extérieures Mr. de Bardaxi y Assara en remplacement de Mr. Calatrava; Ministre de la guerre avec la Présidence du Conseil, Mr. le général Espartero. Mr. Pedro Chacon avait été chargé de ce portefeuille par intérim durant l'absence du Ministre titulaire.

Ministre de l'Intérieur, Don José Vellido, député de Cadix. Ministre de grace et de justice Don Ramon Salvato, député de Barcelone.

Ministre des Finances, Don Pio Pita Pizarro, ex Ministre de l'intérieur, député de Lamora. Ministre du Commerce de la marine et des colonies par intérim, don Evariste san Miguel.

Die Pest zeigt sich seit 15 Tagen im verminderten Grade und in geringerer Ausdehnung.

— 19. September.

Seit gestern schreibt man wiederholt von dem Tode des Pertef-Pascha. Die besser Unterrichteten geben an, er sei durch die Fatiguen der Reise zu Pferde nur erkrankt. Der Bruder desselben ist nach Kintasa verbannt. Man sagt, das Dampfschiff Le Levant, welches vor 14 Tagen nach Trapezunt abgegangen ist, überbringe die Befehle, nach welchen der Schwiegersohn des Pertef, Nassaf Effendi, nach Varna transportirt werden solle.

Der bejahrte Chosef Pascha hat noch keinen unmittelbaren und amtlichen Antheil an den Geschäften genommen. Man erklärt diese Verzögerung durch die Annahme, dass S. H. über die Frage noch nicht entschieden habe, ob es angemessener sei, ihn zum Grossvezier zu ernennen, oder lieber die Stelle eines Grossveziers, welche gegenwärtig so wenig bedeutet, gänzlich zu unterdrücken, und den Genannten zum Devlet Naziri zu ernennen und mit dem Präsidium des Ministerrathes zu bekleiden.

— Bucharest, 8. September.

Bis jetzt ist noch keine Erwiderung von der Regierung Russlands bezüglich der letzten Debatten in der allgemeinen Versammlung über die Revision des organischen Reglements angelangt.

Baron von Rukman wird in einigen Tagen von hier abreisen, um sich nach Constantinopel zu begeben. Neue Briefe geben als ganz sicher die Nachricht, dass dieser Diplomat zum ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei der ottomanischen Hofort ernannt sei, und Herr von Boutenieff zu höhern Functionen werde berufen werden.

Das schöne Wetter, welches bis jetzt fortwährend bei uns herrschte, hat alle Besorgnisse und Furcht zerstreut, welche man hinsichtlich der Ernte im Fürstenthume hegte, welche letztere in jeder Beziehung befriedigend ist.

Die Pest siehet fort, in der Türkei, auf dem rechten Donauufer, und namentlich in den Städten Isakliha, Toulitha, Matchin, Babadoyh, Listoh Neopolis und Rutschuk verheerend zu wirken. Auch in Silistria hat sie sich gezeigt. Das Fürstenthum ist so glücklich, von der fürchterlichen Krankheit frei zu sein, Dank sei es den von der Lokalregierung ergriffenen energischen Vorsichtsmaßnahmen. Der im Lazareth von Galatz vorgekommene Fall hat keine Folge gehabt.

— Wir beabsichtigen, in einer unserer nächsten Nummern in dem Resumé fortzufahren, welches wir von Zeit zu Zeit von den bemerkenswerthen Ereignissen in Spanien geben, und beschranken uns gegenwärtig darauf, hier nur die genaue Liste der Personen anzugeben, welche das neue Cabinet bilden, das dem Ministerium Kalatrava folgte.

Durch Decret vom 19. August hat I. M. die Königin Regentin zum Minister der auswärtigen Angelegenheiten den Herrn v. Bardani y Azara, und an die Stelle des Herrn Kalatrava zum Kriegsminister zugleich mit dem Präsidium im Conseil den General Espartero ernannt; Herr Pedro Chacon war interimistisch während der Abwesenheit des Titularministers mit diesem Portefeuille beauftragt; zum Minister des Innern, Don José Vellido, Deputirten von Kadia; zum Justizminister Don Ramon Salvato, Deputirten von Barcellona; zum Finanzminister Don Pio Pita Pizarro, ehemaligen Minister des Innern, und Deputirten von Zamora; zum Minister des Handels, der Marine und der Colonien interimistisch Don Evaristo San Miguel.

Später, als Herr Vellido seine Dimission eingereicht hatte, wurde Herr Gonzalo Alonzo, Deputirter von Salamanka, an seine Stelle ernannt. Hr. Chacon hat gleichfalls auf sein interimistisches Portefeuille verzichtet, und ist durch Herrn Evaristis San Miguel, ebenfalls nur provisorisch, ersetzt worden.

Einige Tage darauf, nachdem General Espartero sich desgleichen von seinen Functionen als Kriegsminister zurückgezogen hatte, hat Ihre Maj. ihn definitiv durch Herrn Evaristo San Miguel ersetzt.

Einige Journale haben kürzlich angekündigt, Marschall Saldanna, Commandant der rebellischen Armee in Portugall, sei in Lissabon eingezogen, und habe die Carte Don Pedro's wieder hergestellt. Dies war jedoch ein Irrthum, den selbst Madrid, das dem Schauplatz der Ereignisse in Portugal so nahe liegt, getheilt hat. Man erfuhr indessen bald, dass der Marquis von Saldanna und der Herzog von Terceira, eine zweite ausgezeichnete Person von Portugall und gleichfalls Chef der Insurgenten, noch nicht in Lissabon eingedrungen sind. Es hatten im Gegentheil nach einem Kampf, der zu Campo da Peira statt gefunden, einige Anhänger der Karte Don Pedros die Waffen niedergelegt, um grösseres Blutvergiessen zu vermeiden, und der Baron von Bomfim, welcher die Truppen der Regierung kommandirt, hatte den Generalen Saldanna und Terceira den von ihnen verlangten Waffenstillstand bewilligt.

ημερών ημποδίζει την διάδοσιν δια της επικρατείας του είν δέν ηθέλει υπεβλήθη τις προηγουμένης εις τα όρια εις μίαν εκάστην 14 ημερών. Η χολέρα εξακολουθεί και εις Γενούνη, άλλ' εις Μασσαλίαν ήλκτωθή. — 22 Σεπτεμβρίου. Από τας 16 τούτου του μηνός η πόλις μας δέν μασιζείται πλέον εκ της χολέρας ειμή μόνον εκ ενός η δυο κρουσμάτων καθ' εκάστην και μά- λιστα μίαν ημέραν δέν συνέβη είνδεν, εις τρόπον ώστε η κυβερνήσις νομί- σασα ότι της ασθενείας τό τέλος ήγγισα έκινετοίσιαι τούτο δια διακρού- ζεώς της. Τό δουκάτον της Λούκας εξακολουθεί να χαίρει εντελούς τήν υγιάν, ώς και οι άλλαι πόλις της Τοσκάνιας εκτός τίνος χωρίου γεινιζόντος τη Λιβέρνν όπου η ασθένεια ανέφην.

Είς έν τών προσεχών φύλλονμας σκοπούμεν να εξακο- λουθήσωμεν την όπείαν δημοσιεύομεν περιοδικώς περίληψιν τών σημαντικότερων τών έν τη Ισπανία διατρεχόντων συμ- βάντων. Επί τού παρόντος περιορίζομεθα να καταχωρήσω- μεν ένταυθα ακριβή κατάλογον τών νέων ύπουργών τών διαδεχθέντων τό ύπουργείον τού Κ. Καλατράβα.

Δια τού από 7 (19) Αύγουστου διατάγματός της η Α. Μ. η κυβερνώσα βασίλισσα διώρισεν, ύπουργόν επί τών εξωτερικών υποθέσεων, τόν Κ. Βαρδαχην Ασάραν άντι τού Κ. Καλατράβα· ύπουργόν επί τών στρατιωτικών και πρό- εδρον τού ύπουργ. συμβουλίου τόν στρατηγόν Εσπαρτέρου, ο δε Κ. Πέτρος Χακόν ειχεν επιφορτισθ ή προσωρινώς, έν άπουσία τού ύπουργού, την διεύθυνσιν τού ύπουργείου τού- του· ύπουργόν επί τών εσωτερικών τόν Κ. Λόν Ιωσήν Βαδίλ- λον βουλευτήν τών Γαδεΐων· ύπουργόν επί της χάριτος και δικαιοσύνης τόν Λόν Ραμόν Σαλβάτον βουλευτήν της Βαρσελόνης· ύπουργόν επί τών οικονομικών τόν Λόν Πίον Πίζα Πίζαρον, πρώην ύπουργόν επί τών εσωτερικών και βουλευτήν της Ζαμόρας· ύπουργόν επί τού εμπορίου, τών ναυτικών και τών αποικιών προσωρινώς τόν δόν Εβαρίστη Σανμιγουέλην.

Επομένως παραιτηθέντος τού Κ. Βαδίλλου ύπουργού επί τών εσωτερικών, η Α. Μ. διώρισεν άντ' αυτού τόν Κ. Γονζάλην Αλόζον βουλευτήν της Σαλαμάνκας.

Ο Κ. Χακόν παρητήθη ώσούτως της προσωρινής διευ- θύνσεως της επί τών στρατιωτικών γραμματείας, και η διεύθυνσις αύτη άνετέθη επίσης προσωρινώς εις τόν Κ. Εβαρίστην Σανμιγουέλην.

Μετά τινας ήμέρας παραιτηθέντος και τού στρατηγού Εσπαρτέρου εκ τού ύπουργείου τών στρατιωτικών, η Α. Μ. διώρισεν άντ' αυτού όριστικώς τόν Κ. Εβαρίστην Σαν- μιγουέλην.

Τό ταχύπλοον Baltimore φθίσαν την 22 Αύγουστου εις τό Χαξερ έφερον έφημερίδας τού Νεοβόρακο μέχρι της 4 Αύγουστου. Ο κατά τών Σεμινολών πόλεμος δέν έλαβεν είστί πέρας και νίος πάλιν πόλεμος με άλλους Ινδούς επαίτεται τής Ηνωμένης της άρκτικής Αμερι- κής Επαρχίας. Κατά τά 1822 δια συμβάσεως, Black Haw purchases και δι' έτέρως τού παρελθόντος έτους, Joway Treaty, οι Σακς και οι Φόξες παρεχώρησαν εις τής Ηνωμένης Επαρχίας τας γαίτας των επί τού Μισσισιππί. Δυναμί των άνωτέρω συνθηκών οι Ινδοί έχουσι τό δικαίωμα να λαμβάνωσι κατ' έτος εις μετρητά σημαντικην τινά ποσότητα, και εκτός τούτου εκάτον τάμπακον και άλλα. Τα σφεύόμενα εις αυτούς δια τό τρέχον έτος συνίστανται εις 57,000 λίβρας στεργίλιας, 40 δεσμίδιας ταμ- πάκου, 40 βαρέλια ζαχαρος και ίππου δια την αξίαν 10,000 λίβρ. στεργλ. Είς την προεπιμένην 400 Ινδοί μετέβησαν εις τό Ρόν Ισλάνδ μέρος επί τούτο προσωρινά, αλλά παρά πάσαν προσοχίαν ουδέ ήρτησαν, ουδέ τάμπακον, ουδέ άλλα ουδέ ίππους έβρον. Οταν ώρηθήσαν καθ' υπερβολήν. Απομόνιτι ευρέθη έκεί κατ' έκαστην την έποχην, και φασού- μενον τας συνεπείας της όργης τών Ινδών, έμίσθωσαν υπό την ιδίαν αύτου εύθύνην άμύπλοον εις τόν λιμένα τού Κονίς, δια να ζητήση τόν στρατηγόν Σερνιτ, επιτροπον της κυβερνήσεως. Ο τελευταίος εύτος ματαίως έπρο- σπάθει να παραστήση εις τούς Σακς και τούς Φόξους τι είσι γενικήν χρειασιάν. Είς έκαστον επιμύρισμα οι άρχηγοί απάντων. Ο πρώτος μας ύπεσχθη τά χρήματα, και μάς επληροφόρησεν ότι όλα τά χρήματα τού άνήκου, άλλ' όπως και άν έχη, που είναι τό τάμπακος και τό άλλα, τού είναι οι ίππου τών όπείων έχομεν χρειαίον δια τό κυνήγιον τού θύρου...

— Γράσαν από τό Χιλι, την 6 Μαΐον 1837, δια μέσου τού Βρίστ: Όταν έξεπλευσεν η Γαλλική φρεγάτα η Φλόρα, εκ τού Βαλπαράϊζου, την 6 τού παρελθόντος Μαΐου, επροεσρασκένθη αυτοί, εκστρατεία κατα τού στρατηγού Σάντα - Κρουζ, ήτις έμελλε να άποπλεύση την 20 τού αυτού μηνός, υπό τας διατάχας τού Ναυάρχου Βλάνκου. Εούγκαιτο εκτός εφοπλισμένου πλέον, και εκ τριών άλλων έχόντων ανά τετρακο- σίους άνδρας προς άποβιβασμόν. Δέν ήτον όμως άκόμη γνωστόν τό μέρος τό έποίον ήθελεν προσέβηαι.

Η ζωή τού προέδρου Σάντα Κρουζ άπέχει πολύ τού να ήναι εξαφα- λισμένη εις τό μέρος τό έποίον κατέκχησεν εις τό Περού, διότι ο τριμηνός πυρβολισμός τών όπείων έκαμαν εις την Αρεκίπαν καταβήψε και ενέπληξε επιθυμιών εκδικήσεως τας καρδίας όλων των πρωτίτων οικογενειών της Λίμας κυρίως, και πολλών άλλων Περουσιανών οι όποιε δέν θέλουσ τώ συγχωρήσαι ποτέ τόν θάνατον τούστων συγγενών των άνηλικώς θυσιασθέντων. Εκτός δε τούτου άστυρόν ψήφισμα εκδόθεν υπό τού προ- εδρου Σάντα - Κρουζ, και τό έποίον επεβλήθη πονήν θανάτου εις πάντα κατοικον τού Περού όστις ήθελε κοινωνήσαι εις δια ζώσης φόνος, εις έγγραφως, με ύπάλειον τινά τού Χιλι, ήνάγκασε πολλούς κατοίκους να εγκαταλείψωσι τούς πολυαριθμωμένους τού Περού λιμένας, και άπήλθον εις τά ενδότερα μέρη να αυξήσωσι τόν αριθμόν των δυσχεραστημένων.

Οφείλομεν ένταυθα προς διακρίσιν της κυβερνήσεως τού Χιλι να είπωμεν ότι ποτέ δέν έχρησεν, υπό ίσποιανδήποτε πρόσφατιν, να έμπο- διση την είσοδον εντός τού κράτους αυτης των εκ του Περού προσερχο- μένων έφημερίδων, ή φρακίων, και ότι ποτέ δέν έπαυσε τού να υποδέ- χεται με φιλικήν και τρυφεράν τού Περού, τούς παρουσιαζόμενους εις τούς λιμένας της, όπου χαιρουσ την αυτην έλευθηρίαν ως οι πολίται αυτοί της περι ής ο λόγος δημοκρατίας.

Αί προσπάθειαι τού Κ. Βυσσέτ-Μαρτιγού, επιτροπου της Γαλλικής κυβερνήσεως, παρά τη δημοκρατική τού Χιλι, δια την ύπόθεσιν τού Γαλ- λικού βρικίου la Jeune Nelly, τού Βορδω, απέβησαν όλως δίολου μάταιαι.

— Ο Κ. Σαιν-Συμόν, πρώτος γραμματεύς της έν Παρισίαις Προσωπικής προεσβείας, διωρίσθη πρώτος της αλλης ταύτας παρά τη Αυτού Ελληνική Μεγαλειότητι. (Εφημ. τών Σφιστιώνων).

Plus tard, Mr. Vadillo, ayant donné sa démis- sion, S. M. l'a remplacé par Mr. Gonzales Alonzo, député de Salamanca.

Mr. Chacon a également renoncé à son porte- feuille par interim et il y fut remplacé par E- variste san Miguel également par interim.

Quelques jours après, le général Espartero s'é- tant pareillement démis de ses fonctions de Mi- nistre de la guerre, S. M. l'a remplacé définitive- ment par Mr. Evariste san Miguel.

— Quelques journaux avaient annoncé dernière- ment que le Maréchal Saldanha commandant l'ar- mée des insurgés en Portugal était entré à Lisbonne et y avait rétabli la charte de Don Pedro.

C'était une erreur qui avait été partagée même à Madrid, capitale si rapprochée du théâtre des évé- nemens en Portugal. On a su bientôt en effet que le Marquis de Saldanha et le Duc de Terceira, au- tre grand personnage et chef également des insur- gés, n'entrèrent point à Lisbonne. Bien au contraire, après un combat qui eut lieu au Campo de Feira quelques uns des partisans de la charte de Don Pe- dro avaient déposé les armes et pour éviter une plus grande effusion de sang, le baron de Bomfin, commandant les forces du gouvernement avait accordé une trêve que les généraux Saldanha et Terceira avaient eux-mêmes demandée.

Telles sont les dernières nouvelles de ce Pays, les mouvemens ultérieurs des armées respectives ne nous sont pas encore connus. S. M. la Reine de Portugal Dona Maria Da Gloria a accouché d'un Prince.

— M. de Saint Simon, premier secrétaire d'ambassade de Prus- se à Paris, est nommé Ministre de cette cour en Grèce.

— Le Paquebot Baltimore, arrivé le 21 août au Havre, appor- te les journaux de New-York du 1er août.

• La guerre contre les Séminoles n'est pas encore terminée, et déjà une nouvelle guerre avec d'autres Indiens menace les États- Unis. En 1822, par un traité, Black Haw purchase, et par un autre de l'année dernière, Joway Treaty, les Sacs et les Foxes ont cédé aux États-Unis leurs terres sur Mississipi. En vertu de ces traités, les Indiens doivent recevoir annuellement une somme assez forte en espèces, puis du tabac et du sel. Ce qui leur était dû cette an- née, sont 57,000 liv. st. en espèces, 40 bouc. de tabac, 40 barils de sel et des chevaux pour une valeur de 10,000 liv. st.

• A l'échéance, 400 des Indiens sont venus à Rock-Island, lie- u du rendez-vous; mais à leur grand étonnement ils n'y ont trouvé ni espèces, ni tabac, ni sel, ni chevaux. L'argent du gou- vernement même n'y était pas. Leur exaspération était grande. U- ne personne qui se trouvait là, craignant les conséquences de la colère des Indiens, fréta à ses risques un bateau à vapeur et se rendit à la prairie de Chien, chercher le général Street, agent du gouvernement. Celui ci tâcha en vain d'expliquer aux Sacs et aux Foxes ce que c'est qu'une faillite générale. A tous ses argumens, les chefs lui répondaient: « Le président nous a promis les es- pèces, et on nous a assuré que toutes les espèces lui appartenaient. Dans tous les cas, où est le tabac et le sel, où sont les chevaux dont nous avons besoin pour faire la chasse de l'été...? »

— On écrit du Chili, le 6 mai 1837, par voie de Brest :

• Lors du départ de la frégate française la Flore, de Valparai- so, le 6 mai dernier, on y préparait une expédition contre le gé- néral Santa Cruz, et qui devait appareiller le 20 de ce même mois, sous les ordres de l'amiral Blanco; elle se composait de huit bâ- timens armés et 3 à 4,000 hommes de débarquement; mais on ignorait encore le point que l'on attaquerait.

• Le vie du président Santa-Cruz est loin d'être en sûreté dans la partie du territoire qu'il a conquise au Pérou, attendu que l'hor- rible fusillade qu'il fit exécuter à Aréquipa a jeté dans le deuil et rempli de desirs de vengeance le cœur de toutes les premières fa- milles de Lima spécialement, et de beaucoup d'autres villes péru- viennes, qui ne lui pardonneront jamais la mort de leurs parens aussi impitoyablement sacrifiés. En outre, un décret sévère, ren- du par le président Santa Cruz, et qui inflige la peine capitale à tout habitant du Pérou qui communiquerait, soit verbalement, soit par écrit, avec un sujet du Chili, a fait à quantité d'habitans abandonner les ports fréquentés dans le Pérou, et ils sont allés grossir le nombre des mécontents de l'intérieur.

• Il faut ici rendre la justice au gouvernement du Chili, de dire qu'il n'a aucunement cherché, sous quelque prétexte que ce fût, à entraver l'indroduction, dans son territoire, des journaux, pa-quets et lettres provenant du Pérou, et qu'il n'a cessé d'accueil- lir avec hospitalité les habitans péruviens qui se présentent dans ses ports où ils jouissent de la même liberté que tout citoyen de cette république.

• Les démarches de M. Buchet-Martigny, commissaire du gou- vernement français auprès de la république du Chili, pour l'affaire du brick français la Jeune Nelly, de Bordeaux, ont été totalement infructueuses.

(Journal des Debats.)

Le gérant responsable C. Sakellarios.

Dies sind die letzten Nachrichten aus diesem Lande. Die spätern Bewegungen der respectiven Armeen sind uns noch nicht bekannt.

I. M. die Königin Donna Maria Da Gloria von Portugal ist von einem Prinzen entbunden wor- den.

— Odessa, 24. August.

S. M. der Kaiser von Russland ist am 18. dieses Monats um 9 Uhr Morgens im besten Wohlsein zu Voznessensk angekom- men. Um 11 Uhr liessen S. M. die ganze Kavallerie und Artillerie, bestehend aus 350 Eskadronen und 128 Kanonen, so wie die in Dis- ponibilität stehenden Truppen, welche sich in Voznessensk verein- igt hatten, die Revue passiren. Die Truppen waren in dichten Colonnen nach Eskadronen in fünf Linien aufgestellt, und nah- men in der Ebene zwischen Voznesensk und dem Dorf Kantaku- zenka einen Raum von sechs Wersten ein. S. M. ritten zuerst im Schritt die ganze Fronte der Linie unter zahlreichem Hurrah hinauf. Dann vereinigten sich alle Fahnen auf einem Platz im Centrum der ersten Linie, wo ein Te Deum angestimmt wurde. Hierauf veran- derten die Colonnen die Fronte, und die Truppen defilirten vor dem Kaiser in Divisionen in der Entfernung von einer Eskadron, das erstemal im Trabe, dann im Galopp und endlich in dichten Colonnen im Carrier. Da S. M. die Truppen in einem vortreffli- chen Zustande fanden, so haben Allerhöchstselben ihre voll- kommene Zufriedenheit darüber ausgedrückt.

Der Kaiser wird am 17. September mit seiner ganzen erhabenen Familie und einem glänzenden Gefolge in unserer Stadt erwartet, und wird nach einem kurzen Aufenthalt nach der Krimm abreisen.

Die orientalische Sammlung.

Der *Moniteur* enthält eine ausführlichere Nachricht über ein von der französischen Regierung veranstaltetes litterarisches Unternehmen, welches im ganzen gebildeten Europa lebhaftes Theilnahme erregen muss. Der Artikel lautet so: „Die königliche Drukerei hat heute den ersten Band eines Werkes ausgegeben, welches bestimmt ist, einen grossen Glanz sowohl auf die orientalische Litteratur als auf die französische Drukerpresse zu werfen, und welches die Ansprüche unserer gelehrten Orientalisten auf die Achtung von Europa, so wie den von der königlichen Drukerei durch ältere und neuere Lei- stungen erworbenen Ruf nur steigern kann. Ein Dekret von 1818 hatte den Druck einer Reihe von Werken in orientalischen Sprachen angeordnet. Verschiedene Hindernisse traten aber damals und seitdem selbst dem Beginnen des Unternehmens entgegen, so dass die jezige Verwaltung der königlichen Drukerei die Ehre erwerben konnte, dieses für die Wissenschaften nützliche und für die vaterländische Kunst ehrenvolle Werk auszuführen. Die königliche Bibliothek besitzt bekanntlich eine grosse Anzahl höchst wichtiger, und weder in Frankreich noch sonst wo in Europa herausgegeben oder übersetzter Handschriften. Das Institut zählt unter seinen Mitgliedern Orientalisten, welche vor Allem fähig sind, diese Schätze nützlich zu machen; die königliche Drukerei endlich hat die vollständigste Sammlung fremder Typen, welche existirt. Es bedurfte nur einer Aufmunterung von Seite des Königs, um so viele vereinigte Mittel in Bewegung zu setzen zur Errichtung eines zu gleicher Zeit typographischen und wissenschaftlichen Denkmals, welches alles Aehnliche in dieser Art übertreffen musste. Diese Aufmunterung aber konnte nicht fehlen von Seite eines Fürsten, welcher die Wissenschaften liebt und selbst, ehe er den Thron bestieg, Präsident der asiatischen Gesellschaft gewesen war. So ordnete denn auch im Jahre 1824 ein auf den Antrag des Siegelwahrers, Hrn. Barthe, erlassener königl. Befehl die Herausgabe dieses Werkes an, welches, unter dem Titel: *Orientalische Sammlung* (Collection orientale), Text und Uebersetzung der wichtigsten unedirten Handschriften der verschiedenen öffentlichen Bibliotheken enthalten soll. Eine vom Siegelwahrer ernannte und aus den HH. Sylvestre de Sacy, Quatremère, Eugène Burnouf und Faurler zusammengesetzte Commission beschwafte sich nun alsbald unter dem Vorsitz des Di- rectors der königl. Drukerei, Hrn. Lebou's, damit, theils die aufzunehmenden Werke auszusuchen, theils die Orientalisten zu bezeichnen, welche mit ihrer Herausgabe, Uebersetzung und Er- läuterung beauftragt werden sollten. Folgende Schriften sind von dieser Commission zur alsbaldigen Herausgabe bezeichnet worden: 1) die Geschichte der Mongolen in Persien von Raschid-Edidin, herauszugeben und zu übersetzen von Hrn. Quatremère; 2) die arabischen Sprichwörter von Meidani, herauszu- geben, zu übersetzen und zu erläutern durch denselben Gelehrten; 3) der Schah-Nameh, oder Buch der Könige, von Firdusi, zu übersetzen von Hrn. Julius Mohl, Mitglied der asiati- schen Gesellschaft. Noch andere Werke sind vorgemerkt, so der Bagavata Purana und das Gesezbuch des Königs Wagtang. So werden also, herausgegeben von unsern ersten Orientalisten, in abwechselnden Lieferungen noch nicht gedruckte arabische, persische, georgische, Sanskrit Texte auf einander folgen. Das Werk wird der Wissenschaft zur Wohlthat, der Regierung zur Ehre gereichen. Der erste Band der Geschichte der Mongolen in Persien, übersetzt und erläutert von Hrn. Quatremère, eröffnet würdig die „orientalische Sammlung.“ Wir werden später noch einmal auf diese schöne Arbeit, welche den europäischen Ru- des gelehrten Herausgebers nur vergrössern kann, zurückkom- men, und begnügen uns daher, für dieses Mal auf die prach- volle typographische Ausstattung aufmerksam zu machen, welche auch für Künstler von Interesse ist durch die von Hrn. Chau- venard erfundenen und von Hrn. Brevière in Holz geschnit- tenen Einfassungen und Zeichnungen. Neben den für den Ver- kauf bestimmten Exemplaren sind auch einige in Gold und Farben gedruckt worden mit einem Reichthum von Verzierung- en, welcher nicht nur an die schönsten orientalischen Hand- schriften erinnert, sondern sie sogar noch übertrifft. Wir haben das prachtvolle Exemplar gesehen, welches dem Könige vorge- legt wurde, und bezweifeln sehr, dass irgend eine ausländische Presse etwas Aehnliches zu liefern im Stande wäre.“

Verantwortlicher Redacteur C. Sakellarios.